

Sygn. akt II A Ka 402/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA - Małgorzata Janicz (spr.)

Sędziowie: SA - Ewa Jethon

SO (del.) - Sławomir Machnio

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r.

sprawy S. S., syna J. i H. z d. O., urodzonego (...) w O.

oskarżonego o czyn z art. 156 § 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 5 października 2020 r., sygn. V K 38/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. P. H., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych zawierającą 23 % VAT - tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu S. S. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego S. S. z ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II A Ka 402/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie
z dnia 5 października 2020 r. sygn. akt V K 38/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
X	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
X	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

X	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	1) obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art. 4 i 7 k.p.k., polegająca na : a) dokonaniu przez Sąd aczkolwiek bardzo obszernej oceny i analizy materiału dowodowego, jednakże nastawionej jedynie na potwierdzenie wersji aktu oskarżenia, którego zarzuty wobec oskarżonego oparte zostały właściwie jedynie na zeznaniach siostry pokrzywdzonego H. Z. (1) i zeznaniach świadka Z. J. oraz pisemnej opinii biegłego W. S. z zakresu medycyny sądowej, bez wzięcia pod uwagę przez Sąd wielu niewyjaśnionych zdaniem obrony okoliczności oraz braku jednoznacznej odpowiedzi na kluczowe w niniejszej sprawie pytanie, co tak naprawdę z punktu widzenia medycznego było bezpośrednią przyczyną śmieci pokrzywdzonego i jaka była rzeczywista rola oskarżonego w zdarzeniu w dniu 4 listopada 2019 r. przy ul. (...) w W., b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie przez Sąd na niekorzyść oskarżonego S. S.	# zasadny # częściowo zasadny X niezasadny

	wbrew zasadzie in dubio pro reo niedających się usunąć wątpliwości, takich jak: możliwość wystąpienia u pokrzywdzonego w dniu 4 listopada 2019 r. nagłego napadu padaczkowego w jego miejscu zamieszkania, ujawnienia na ubraniu oskarżonego śladów krwi pochodzących od dwóch osób oraz braku na jego ciele zasinień i otarć i zadrapań, świadczących o zadawaniu przez niego ciosów innej osobie, które to wątpliwości zdaniem obrony powstały w wyniku nieuwzględnienia przez Sąd wszystkich złożonych w imieniu oskarżonego wniosków dowodowych, 2) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na jednoznacznym a tym samym być może błędnym przyjęciu opartym o przeprowadzone dowody, że oskarżony S. S. dopuścił się zagrożonego surową karą czynu z art. 156 § 3 k.k., który to błąd mógł być spowodowany niedopuszczeniem wszystkich zawnioskowanych przez obronę dowodów takich jak: przesłuchanie w charakterze świadków lekarzy ze Szpitala (...), tj. K. M. specjalistę medycyny ratunkowej - chirurga oraz lekarza M. K. a także lekarza (...) - chirurga specjalisty medycyny ratunkowej.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.		
Wnioski		
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. S. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie	# zasadny # częściowo zasadny X niezasadny	

- o przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok SO Warszawa-Praga w Warszawie, VK 38/20</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
<i>Sąd Apelacyjny zważył, co następuje: Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego okazały się niezasadne, wniosek o uniewinnienie oskarżonego, czy też przekazania sprawy do ponownego rozpoznania po uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego, aprobaty sądu odwoławczego nie uzyskał.</i>	
Na wstępie stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy w sposób właściwy zarówno zgromadził materiał dowodowy jak i ocenił go zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 7 KPK. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że przekonanie	

sądu o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów pozostaje pod ochroną art. 7 KPK wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem na rozprawie głównej całokształtu istotnych okoliczności sprawy (art. 410 KPK) w sposób podyktowany obowiązkiem dociekania prawdy (art. 2 § 2 KPK) i stanowi wyraz rozważenia (art. 7 KPK, art. 4 KPK), zgodnie z regułami poprawnego rozumowania, doświadczeniem życiowym i wskazaniami wiedzy, wszystkich ważkich okoliczności przemawiających na korzyść i niekorzyść osoby oskarżonej (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 03 września 2019r, sygn. akt II AKa 248/19). Tym zasadam Sąd Okręgowy sprostał. Zgromadzony materiał dowodowy, wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje na sprawstwo oskarżonego, przyjęta kwalifikacja prawna jest prawidłowa i nie obarczona błędem w zakresie prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1, 1a kk.

Zarzuty apelacji koncentrują się w większości na błędnej, zdaniem obrońcy oskarżonego, ocenie dowodów, „nastawionej jedynie na potwierdzenie wersji aktu oskarżenia”. Tymczasem dowody kwestionowane przez obrońcę, ocenione właściwie, bo w świetle zasad opisanych przez ustawodawcę w art. 7 kpk, wskazują na winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu.

Analizując okoliczności podniesione przez obrońcę oskarżonego (vide pkt. 1a, 2 apelacji), wskazać należy, iż wątpliwości owe rozstrzygnęła treść opinii biegłego lekarza medycyny sądowej W. S.. Biegły nie tylko opisał dokładnie obrażenia pokrzywdzonego, ale i uznał, iż stanowiły one uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

Według biegłego obrażenia powstawały jednocześnie, a więc nie wcześniej, jak sugeruje obrona, nadto obrażenia powstały w wyniku licznych tępych urazów mechanicznych, a kryterium takiego narzędzia spełnia ręka zwinięta w pięść, obuta stopa, czy też np. kolano. Urazy godziły z siłą od średniej do znacznej, nadto biegły wykluczył, że przyczyną obrażeń był upadek pokrzywdzonego, a to z uwagi na znaczną ilość doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń, ich charakter i lokalizację w różnych płaszczyznach. Wyjaśnił także, iż do śmierci pokrzywdzonego M. P. doszło w wyniku skrwawienia się osoby po pobiciu z bardzo licznymi obrażeniami twarzoczaszki z towarzyszącym nasilonym krwawieniem zewnętrznym,

krwawieniem do przewodu pokarmowego ze złamanych kości nosa i żuchwy, oraz wreszcie aspiracją krwi do płuc. Przypomnieć także należy, iż biegły wyjaśnił, iż w wyniku dysproporcji budowy fizycznej sprawcy i pokrzywdzonego, na korzyść tego pierwszego, łatwo było zadawać tego rodzaju ciosy, zaś z uwagi na upojenie alkoholowe pokrzywdzonego, jego reakcja obronna mogła być nieadekwatna, jeśli w ogóle jakaś była. Biegły wyjaśnił także kwestię napadu padaczkowego pokrzywdzonego, którego doznał w szpitalu. Istotne jest iż do zatrzymania krążenia z nieskuteczną reanimacją doszło po opanowaniu drgawek padaczkowych, pokrzywdzonemu podano leki i kontynuowano udzielanie pomocy. W tym miejscu podnieść należy, iż biegły dysponował całością dokumentacji medycznej związanej z pobytem pokrzywdzonego w szpitalu, a więc wpisami dokonanyymi przez opiekujących się pokrzywdzonym lekarzy, nadto wykonał autopsję. Wobec faktu, iż opinia biegłego oceniona być musi jako jasna, spójna, logiczna i kompletna, zasadnie sąd I instancji oddalił wniosek dowodowy obrońcy o przesłuchanie w charakterze świadków dwóch lekarzy udzielających pomocy pokrzywdzonemu w szpitalu, wniosek ten zresztą nie został powtórzony w złożonej apelacji, choć obrońca wyartykułował swoje wątpliwości co do złożonej opinii. W ocenie sądu odwoławczego w całości podzielić należy ocenę opinii biegłego W. S. zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Wnioski opinii dopełniają także zeznania świadków, w szczególności H. Z. (1), która rozmawiała z oskarżonym przez telefon i podczas tej rozmowy powiedział on, że pobił Jej brata M. P. („on zrobił w majtki, pobitem go i wyrzucilem na klatkę”). Od operatora telefonii komórkowej uzyskano informacje o czasie prowadzonych rozmów. Wynika z nich, iż pierwsze połączenie na numer telefonu pokrzywdzonego dokonane z telefonu jego siostry H. Z. miało miejsce 4.XI.2019r. o godz. 10:34, kolejne połączenie zainicjował pokrzywdzony o godz. 13:51, zostało ono odrzucone, świadek połączyła się z nim o godz. 13:58 i wtedy telefon odebrał oskarżony, doszło do rozmowy opisanej powyżej, o 14:03 telefon odebrał także oskarżony, świadek powiedziała jedynie, że go rozpoznaje i zapytała co robi w mieszkaniu pokrzywdzonego. Ważnym dla oceny tego dowodu faktem jest relacjonowanie zdarzenia (rozmów telefonicznych) innemu świadkowi H. P. (1), co ten świadek potwierdził. Mężczyzna, który bezpośrednio przed zdarzeniem przebywał także z oskarżonym i pokrzywdzonym w mieszkaniu i opuścił je tuż przed pobiciem pokrzywdzonego, wyszedł z

uwagi na zmianę zachowania oskarżonego polegającą na agresywnym zwracaniu mu uwagi, że śmierdzi i zmuszaniu do umycia”. Świadek opuścił mieszkanie o godzinie 13:41 (vide zapis z kamery monitoringu), kiedy opuszczał mieszkanie, pokrzywdzony nie miał żadnych obrażeń, nie był zabrudzony fekaliami. Z zapisu monitoringu wynika, że oskarżony opuścił mieszkanie przed 14:09, gdyż utrwalony został w przedsionku między wyjściem na klatkę schodową a wyjściem z budynku o godz. 14:09 – 14:11. Zeznania świadków H. P. (2) i siostry pokrzywdzonego H. Z. (1) uzupełniają zeznania świadka E. B., która wiedząc, że M. P. leży zakrwawiony ręcznikiem wycierała jego twarz. W świetle omówionego powyżej materiału dowodowego i czasowej korelacji poszczególnych zdarzeń, słusznie ustalonych przez sąd orzekający jako rzeczywisty stan faktyczny sprawy, wina oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Same zaprzeczenia artykułowane przez oskarżonego (np. dotyczące rozmowy z siostrą pokrzywdzonego), czy konstruowanie alternatywnych niepopartych dowodami wersji zdarzenia (że pobicia dokonała inna osoba) zaprezentowane przez oskarżonego i powtórzone w uzasadnieniu złożonej apelacji, nie mogą skutecznie podważyć ustaleń Sądu Okręgowego. W tej sytuacji procesowej brak było podstaw do sięgania przez sąd orzekający w I instancji po rozwiązania procesowe zawarte w art. 5 par. 2 kpk. Przypomnieć należy, iż naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. możliwe jest wyłącznie w sytuacji, gdy orzekający w sprawie sąd rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec niemożności ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Natomiast gdy pewne ustalenia faktyczne zależne są od np. dania wiary lub odmówienia jej wyjaśnieniom oskarżonego czy świadków, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów rozstrzygane mogą być jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen wynikającej z art. 7 k.p.k. Biorąc pod uwagę powyżej czynione rozważania dotyczące oceny dowodów przeprowadzonych przez sąd I instancji, nie można zasadnie mówić o istnieniu niedających się wyeliminować wątpliwościach, albowiem wyeliminowane one zostały w drodze oceny dowodów opartej na prawidłowym, logicznym rozumowaniu, którego tok z łatwością prześledzić

można czytając pisemne motywy zaskarżonego orzeczenia.

W ocenie sądu kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu S. S. nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową. Wymierzając oskarżonemu karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności opisane w art. 53 par 1 i 2 kk, elementy podmiotowe i przedmiotowe czynu, w tym wysoki stopień jego społecznej szkodliwości, oraz wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony godził w jedno z najbardziej chronionych dóbr jakim jest zdrowie człowieka. Wiedząc w jak poważnym stanie jest po pobiciu pokrzywdzony, oskarżony zostawił go bez żadnej pomocy samego w mieszkaniu, które opuścił, nie wzywając pogotowia ratunkowego. Oskarżony bez wątplenia mógł przewidzieć skutki swojego działania, a więc zgon pokrzywdzonego, do którego przecież doszło. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, a przypisanego mu czynu dopuścił się dzień po opuszczeniu zakładu karnego. Zgodzić się należy z konstatacją Sądu Okręgowego, iż w tej sprawie brak jest okoliczności łagodzących. Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia.

	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
		Art.624par 1 kpk

7. PODPIS
Małgorzata Janicz Ewa Jethon Sławomir Machnio

<u>1.3</u> Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego S. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 5 października 2020 r., sygn. akt V K 38/20		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	X	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
X	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
X	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
X	uchylenie	#	zmiana